

ដើម្បីសរសេរសិទ្ធិ

សិទ្ធិចង់ដើម្បីសរសេរ ។

ដោយ ខ្សឹបខ្សាញណា ម៉ារីន
(ផ្នែកនៅលើដំណើររឿងពិត)

« ព្រះបាទប្រទានវិហារឲ្យខ្ញុំ » (សៀវភៅចម្រៀងកុមារ ទំព័រ ៧៣) ។
 លំពេលអានព្រះគម្ពីរហើយ ! » លីឡាបាននិយាយ ។
 « លីឡាចូលចិត្តអានឲ្យអានិកាជាប្អូនស្រីនាង និងស្វែងបានជា
 ប្អូនប្រុសនាងស្តាប់ ។ មិនយូរទៀតទេលីឡានឹងទទួលបុណ្យជ័យជំនះ !
 ដើម្បីត្រៀមខ្លួនជាស្រេច នាងចង់អានព្រះគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។
 លីឡាបានបើកសៀវភៅរឿងព្រះគម្ពីរទៅទំព័រទីមួយ ។ អានិកា និងស្វែងបាន
 បានខិតមកជិតដើម្បីពួកគេអាចមើលឃើញរូបភាព ។
 លីឡាបាននិយាយថា « ចូរស្តាប់ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ព្រោះបងនឹងស្អាត
 សំណួរដល់ប្អូនបន្ទាប់ពីអានហើយ » ។ បន្ទាប់មកនាងបានចាប់ផ្តើមអាន
 ជំពូកទីមួយ ។
 លីឡាបានអានថា « មុនពេលយើងកើតមក យើងបានរស់នៅស្ថានសួគ៌ » ។
 « យើងពុំទាន់មានរូបកាយនៅឡើយទេ ។ យើងគឺជាវិញ្ញាណ » ។
 លីឡា អានិកា និងស្វែងបាន បានមើលទៅរូបភាពដែលមានមនុស្ស
 ស្លៀកពាក់ពណ៌ស ។
 « ត្រៀមសម្រាប់សំណួរទីមួយហើយឬនៅ ? » លីឡាបានដាក់ទៅអានិកា ។
 « តើប្អូនបានមកពីណាមុនប្អូនកើតមក ? »
 អានិកាបានទះដៃនាង ។ « ស្ថានសួគ៌ ! »

លីឡាបាននិយាយថា « ត្រឹមត្រូវហើយ » ។ « ហើយតើស្វែងបានមកពី
 ណាដែរ ? »
 អានិកាបាននិយាយថា « គាត់បានមកពីស្ថានសួគ៌ផងដែរ » ។ ស្វែងបាន
 បានសើចកក្អក ហើយបានដាក់ដៃចូលមាត់គាត់ ។ លីឡា និងអានិកាបាន
 សើច ។ ស្វែងបានគឺជាក្មេងអាយុមួយឆ្នាំដែលគួរឲ្យស្រឡាញ់បំផុតនៅក្នុង
 ប្រទេសអាហ្សង់ទីន !
 លីឡាបាននិយាយថា « គ្រួសារយើងទាំងមូលបានមកពីស្ថានសួគ៌ » ។
 « ព្រះយេស៊ូវផងដែរ ។ ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីជួយយើង ដើម្បីយើងអាច
 រស់នៅជាមួយព្រះវរបិតាសួគ៌ម្តងទៀត » ។ លីឡាបានចង្អុលទៅរូបភាព
 ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងទំព័រនោះ ។
 បន្ទាប់ពីនាងបានអានចប់ហើយ លីឡាបន្តគិតថាមានសភាពបែបណា
 ដើម្បីរស់នៅជាមួយព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងស្ថានសួគ៌នោះ ។ នាងចង់ក្លាយដូចជា
 ទ្រង់ ។ នាងចង់ជ្រើសរើសត្រូវជានិច្ច !
 នៅថ្ងៃបន្ទាប់នៅសាលារៀន លីឡាកូរពោះពេលនាងឈរក្នុងជួររង់ចាំអាហារ
 ពេលព្រឹក ។ នាងស្ទើរតែអាចភ្ញាក់រស់ជាតិអិមជាញ៉ាដាសបាន ពេលដែល
 Señora Ruiz បានដាក់វាក្នុងចាននាង ។ វាឈ្ងុយខ្លាំងណាស់ !
 បន្ទាប់មក Señora Ruiz បានចាក់ទឹកដោះគោមួយកែវឲ្យលីឡា ។

លីឡាបានគិត អូ ។ ទឹកដោះគោមើលទៅមានពណ៌ក្រហមជាងសព្វដង ។
 ជូនកាលសាលានាងបានថែមកាហ្វេ ឬតែទៅក្នុងភេសជ្ជៈ ។
 « តើមានកាហ្វេ ឬតែនៅក្នុងទឹកដោះគោទេថ្ងៃនេះ ? » លីឡាបានសួរ ។
 Señora Ruiz បានត្រឡប់ដៃគាត់ ។ គាត់បាននិយាយថា « មានកាហ្វេ
 បន្តិច » ។ « ក្នុងនឹងមិនអាចដឹងរស់ជាតិវាផង » ។
 លីឡាបានគិតបន្តិច ។ នាងចង់ចាំថានាងចង់ក្លាយដូចជាព្រះយេស៊ូវ
 ហើយជ្រើសរើសត្រូវ ។ នាងបានដឹងថា ការផឹកកាហ្វេជាអ្វីដែលពួកព្យាករ
 បានប្រាប់ថាមិនឲ្យធ្វើ ។
 លីឡាបាននិយាយថា « ទេ អរគុណហើយ ។ ខ្ញុំនឹងមិនញ៉ាំទឹកដោះគោ
 ទេថ្ងៃនេះ » ។ នាងបានញញឹមដាក់ Señora Ruiz ។ បន្ទាប់មកនាងបាន
 អង្គុយចុះដើម្បីញ៉ាំ ។
 នៅយប់នោះ លីឡាបានជួយ Papi លាងចាននៅក្នុងផ្ទះបាយ ។ នាង
 នៅតែគិតអំពីរឿងក្នុងព្រះគម្ពីរ ។ នាងក៏បានគិតអំពីទឹកដោះគោផងដែរ ។
 « Papi ? »
 « បាទ ! » Papi បានតប ។
 « ហេតុអ្វីព្រះវរបិតាសួគ៌សព្វព្រះទ័យឲ្យយើងមានរូបកាយ ? »
 Papi បានគិតពេលគាត់លាងចានមួយទៀត ។ គាត់បាននិយាយថា

« មែនហើយ ទ្រង់ប្រទានរូបកាយដល់យើង ដើម្បីយើងអាចក្លាយដូចជាទ្រង់
 » ។ « រូបកាយរបស់កូនជាផ្ទះសម្រាប់វិញ្ញាណកូន ។ នោះជាអត្ថន័យរបស់វា
 ពេលយើងនិយាយថា រូបកាយយើងជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » ។
 លីឡាបានងក់ក្បាល ។ នាងបានច្រៀងចម្រៀងមួយអំពីរឿងនោះនៅក្នុង
 ថ្នាក់កុមារនាពេលខ្លះ ! « ដូច្នេះហើយបានជាព្រះវរបិតាសួគ៌មានព្រះទ័យចង់ឲ្យ
 យើងថែរក្សារូបកាយរបស់យើង មែនទេ ? »
 Papi បានតបថា « មែនហើយ » ។
 លីឡាបាននិយាយថា « ថ្ងៃនេះនៅសាលា គេបានដាក់កាហ្វេនៅក្នុង
 ទឹកដោះគោ ។ « ខ្ញុំអត់បានផឹកវាទេ ។ ខ្ញុំព្យាយាមដើម្បីថែទាំព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
 របស់ខ្ញុំ » ។
 Papi បាននិយាយថា « ប៉ាមានមោទនភាពចំពោះកូនណាស់ » ។ គាត់
 ដូតដៃគាត់នឹងកន្សែង ហើយបានឱបលីឡា ។
 លីឡាបានឱប Papi យ៉ាងណែន ។ នាងសប្បាយចិត្តដែលបានថែរក្សា
 រូបកាយដែលព្រះវរបិតាសួគ៌បានប្រទានដល់នាង ។ ●
 អ្នកនិពន្ធរស់នៅទីក្រុងកូរីនទេស ប្រទេសអាហ្សង់ទីន ។
 គ្រួសារនៅក្នុងរឿងនេះរស់នៅប្រទេសអាហ្សង់ទីន ។ សូមអានអត្ថបទ
 បន្ទាប់ទៀតដើម្បីរៀនបន្ថែមអំពីប្រទេសនេះ ។